

срѣднето е най-стодно за плаванье и само прѣзъ него плуватъ кораби и параплуви отъ Черно Море за по Дунава и назадъ. Балканскій полуостровъ р. Дунавъ отдѣсно приема тия притоци: Сава (а въ нея се вливатъ Босна и Дрина; Морава, Тимокъ, Цибра, Огоста, Искръ Извира изъ Рилла планина, прѣсича Стара планина и приема малкий Искръ; Витъ, Осмъ, Янтра и Ломъ. Отъ лѣво по за-бѣлѣжителните притоци на Дунавъ сѫ: (Шиль, Олта, Джинавица) Ялоница, Серетъ и Прутъ.—р. Камчия извира изъ Стара планина и се влива подъ Варна.

2) Въ улея на Бѣло Море се вливатъ: р. Марица, извира изъ Рилската планина, минува прѣзъ Т. пазарджикъ, Пловдивъ и Одринъ и при Енесъ излива се въ Бѣло море. Марица приема отдѣсно рѣки: Вѣча и Арда, които истичатъ изъ родопските планини; Отъ лѣво Тополници, Стрѣча, Тунджа които извиратъ изъ Стара планина (и р. Еркене, която има началото си изъ Странджа.) Отъ Т.-Пазарджикъ надолѣ Марица е плавателна, (иъ само да относя дърволякъ и други мѣстни произведения; отъ Одринъ на долѣ могжть и да доплуватъ малки короби до тоя градъ.) — р. Кара-Су (нетъ) извира изъ Родопските планини, (тече помежду Родопа и Пиринъ и излива се въ Бѣло море.) — Струна извира изъ Витоша, и на югъ отъ Сѣръ минува прѣзъ едно езеро и влива се въ Бѣло море.— Вардаръ има началото си изъ Шарь планина и се влива въ Солунскій заливъ; тя приема отъ лѣво Лепенчъ, Пигна и Брагалница, а отдѣсно Телава, Кара Ирмакъ, Бистрица и Варица (Индже-кара-су).

3) Въ улея на Сине море текутъ: Нарента, Бояна, Дринь, Воюца и Ергентъ*)

*) Рѣките що текутъ къмъ Адриатическо и Ионическо морѣта, губятъ се при поплитъ на варливите и песъчливи планини прѣзъ които притичатъ, и послѣ пакъ извиратъ.